

Preek van ds. Wesdorp, Wijkgemeente Oude Kerk te Zoetermeer

Gehouden op de 4e zondag in de 40-dagentijd, 22 maart 2020

Schriftlezing 1: Markus 14: 32-36

Schriftlezing 2: Hebreëen 4:14-15 + 5:7-10 + 6: 16 - 20

Uit het Liedboek:

Psalm 89: 16 en 17

Psalm 107: 12, 14

Lied 571: 3,4,5

ANKER VAN DE ZIEL [Preek over Hebreëen 6:19]

Luisteraar, zuster, broeder, gemeente van onze Here Jezus Christus, hebt u ook wel eens in Hoek van Holland aan de Nieuwe Waterweg gestaan? Laten wij in gedachten met elkaar de pier oplopen, de zee in, tot je niet meer verder kan. Als we zover zijn, zien we verderop op zee een groot zeeschip liggen.

Er staat een straffe wind. De stroming van het water is sterk, en hoge golven doen het schip deinen. Golven beuken tegen de scheepswand en slaan soms over het dek; de stroming trekt aan het schip om het mee te sleuren, maar er gebeurt niets. Het schip blijft roerloos op z'n plek, want diep beneden het wateroppervlak, voor onze ogen onzichtbaar, ligt het reuzegrote en zware anker, dat zich in de zeebodem heeft geboord. Met een dikke ketting houdt het anker het schip vast. Dat schip op zee, dat is een beeld van u.

Dat is het beeld, dat de bijbelschrijver met drie woorden ons voor ogen schildert: het anker, dat veilig en vast is. Het anker der ziel. De ziel, dat ben je zelf. Je persoonlijkheid, naar lichaam en geest. Je ziel, dat is ons levensschip, ons bestaan. Met heel ons denken en voelen bevinden wij ons deze dagen in stormachtige tijden. Immers, de coronacrisis heeft ons in zo'n onzekerheid gestort, dat we er bezorgd en angstig van geworden zijn. Het raakt ons allemaal en we vragen ons af: hoe zal het met ons gaan de komende dagen en weken? We worden in ons gevoel heen en weer geslingerd en op en neer bewogen.

Een stampend schip op woelig water in stormachtig weer. Dit beeld mag op uw persoonlijk leven toegepast worden; het mag toegepast worden op Christus' gemeente op aarde; het mag van toepassing zijn op deze gehele aarde als Schepping van God.

Wat het Bijbelwoord vandaag aan u doet, wat de Heilige Geest nu met ons doet, is ons persoonlijke leven, de gemeente en deze wereld, alles te betrekken op het heil van de Here God. Er zijn mensen onder ons die door beukende golven van zorg bewogen worden maar er is iets dat ons ervoor bewaart om in wanhoop meegesleurd te worden. En dat is het anker der ziel.

Laat ik u iets meer over dit anker van Hebreëen 6 mogen zeggen. Het is één van de twee geweldige en vaste zekerheden, die de Here God ons als gemeente toezegt en schenkt. Als wij in de woorden van ons Bijbelgedeelte op zoek gaan naar wat dat anker betekent, dan lezen wij, dat met dit anker de hoop bedoeld wordt, die voor ons ligt.

Hoop op de toekomst. Onze persoonlijke toekomst, die over de grenzen van het leven hier gaat. De toekomst van de gemeente, die reikt tot over de hele wereldtijd. Het anker van een schip gaat naar beneden de diepte in. De hoop die hier in de tekst met een anker wordt vergeleken, gaat omhoog. Ons anker is de hoop op God.

Er staat, dat God ons de hoop aanbiedt om vast te grijpen. En als het over hoop in de Bijbel gaat, dan betekent deze hoop niet dit: ik hoop maar dat het morgen droog blijft. Dat zijn zo onze alledaagse gesprekken.

Ik hoop dat het morgen droog blijft, maar je weet hoe het gaat in ons land, het zal vast wel weer regenen. Dit is een hoop van niks; het is alleen maar een verlangen. Dat is een hoop van het kan vriezen het kan dooien. Je hebt totaal geen houvast.

De Bijbelse hoop is een stellige verwachting. De hoop die God ons geeft, doet ons zeggen: ik weet. Sterker nog, ik weet het zeker. Ik heb houvast.

De Bijbelse hoop is als met de examenkandidaat, die de uitslag van zijn examen gekregen heeft, en hij heeft gehoord dat hij geslaagd is, maar het diploma is nog niet uitgereikt. Dat is de hoop, die God u schenkt. Een stellige en zekere verwachting.

Het is in dit gedeelte van de Hebrëënbrieff, dat de Here God zekerheid stapelt op zekerheid. Want de hoop, die God ons schenkt is een gezworen hoop. Ziet u het voor u? God doet ons een toezegging, een belofte, en Hij zweert, de waarheid en niets dan de waarheid, zo waarachtig als Hij God is, dat Hij het waar zal maken.

En dan beschrijft de bijbelschrijver prachtig, hoe God geen hogere instantie heeft, waarop Hij zweren kan. Wij zien presidenten hun eed zweren met de hand op de Bijbel. Die president heeft nog een president boven hem. Wij zweren op gezag van wat hoger is. Maar God zweert bij zichzelf.

Er is niemand hoger dan Hij. Hij zet daarbij zichzelf in. Hij zweert bij Zijn God-zijn: het zal waar en zeker zijn, zo zal Ik God zijn. Zo beginnen wij onze eredienst met Gods eed: Onze hulp is in de Naam des Heren.

Wanneer God niet volbrengt wat Hij belooft, houdt Hij op God te zijn. En als God ophoudt, dan houden hemel en aarde op te bestaan. Er blijft niets meer over.

Soms slaat de twijfel toe als je getroffen bent door een groot verdriet, of door tegenslag die maar niet ophoudt: is er wel een God voor mij? Zo intens en dringend heb ik gebeden, maar ik heb nog niets gemerkt van verhooring. Zelfs zo dat je zou zeggen: bidden helpt niet.

Zuster, broeder, luisteraar, weet u dat u in uw vertwijfeling er niet alleen voor staat? Weet u wat we moeten doen? We moeten in onze gedachten, in ons geloof en in onze liefde dicht onze Heer Jezus aan kruipen. Bij de Heer als Hij neergeknield bidt in Gethsémané. Want daar is het gebeurd, dat uw strijd zijn strijd is geworden. Uw vertwijfeling zijn vertwijfeling.

Hoor uw Heer bidden: Abba, Vader, voor u is alles mogelijk. Neem deze beker van mij weg.

Ja, God, bij U is alles mogelijk. Had God deze coronacrisis niet tegen kunnen houden? Waarom laat God dit toe? Broeder, zuster, mag ik op deze vraag een tegenvraag stellen: hebt u er wat aan, als u zou weten waarom God dit toegelaten heeft? Schiet u er wat mee op als u weet dat God deze crisis had kunnen stoppen, maar u hebt inmiddels schade geleden?

U in uw vertwijfeling, u in uw nood: kruip dicht tegen Jezus aan! Ziet u zijn eenzaamheid? Voelt u zijn geestelijke nood? Abba, Vader. Mijn hemelse Vader. Jezus bidt dit voor zichzelf. Hij bidt

het voor u. Opdat wij met Hem mee bidden: Abba, onze Vader die in de hemelen zijt. Jezus bad: laat deze verschrikkelijke tijd aan mij voorbijgaan, maar die verschrikkelijke nacht en die ontzettende dag gingen aan Hem niet voorbij. Onder tranen en luide stem heeft Hij gebeden en gesmeekt, hoorden wij de Hebreeënbrieffschrijver zeggen. Hoewel Hij de Zoon was, heeft hij moeten lijden en zo heeft Hij gehoorzaamheid geleerd.

God verhoorde Jezus' gebed in Gethsémané niet, maar wees Hem de weg naar het kruis. En Christus is gehoorzaam geweest, tot en met de dood van het kruis. En nu is het de bedoeling, dat zijn kruis uw kruis wordt. Uw strijd en vertwijfeling heeft Jezus tot het zijne gemaakt, en nu maakt de Heilige Geest Jezus' kruis tot uw kruis. Niet om u eraan te doden, maar om u te dragen. Of om u vast te houden als de stroom van zorg en angst u dreig mee te sleuren. Christus die voor u geleden heeft, Hij is voor u houvast van het anker. Jezus is onze hoop. Grijp u vast aan Christus' kruis! Zijn kruis is ons anker. Niet u houdt het kruis vast, maar het anker van het kruis houdt u vast. De meeste ankers hebben een vorm waarin iets van een kruis zichtbaar is. Zo is de gekruisigde Jezus voor ons het anker der ziel. Dit anker ligt op de vaste grond van het heiligdom. Dan zult u niet verloren gaan.

Er staat, dat Jezus het heiligdom is binnengegaan. Zoals de hogepriester eenmaal per jaar het geheim van de Heilige der heiligen binnenging. Dit heiligdom is de hemel. Het is een groot geheim. Het geheim is God zelf. God zelf is dat heiligdom. God en zijn volk, God en zijn gemeente. Wij zijn deel van dit heiligdom. Tempel van de Heilige Geest, om de woorden over te nemen van de apostel Paulus.

In de tempel offert de priester, en hij bidt. Het offer dat Jezus gebracht heeft is, dat Hij Zijn leven heeft ingezet voor de Zijnen. En dat Hij het heiligdom is binnengegaan, betekent, dat Hij daar is gekomen, waar God woont. Daar is Hij voor ons de pleitbezorger, gezeten aan de rechterhand van God. Jezus is onze advocaat, Hij bidt voor ons. Hij bidt dat wij het volhouden. Hij bidt dat ons geloof leeft en dat wij een levende relatie met God hebben. Gods plan heeft Hij volkomen uitgevoerd. God die gezworen heeft, en Jezus die Zijn volbrachte werk tot de zwerende God brengt.

Zo staat 1. God die gezworen heeft, en 2. Jezus, die de weg van lijden en opstanding volbracht heeft, garant voor uw en mijn heil. God staat ervoor in, en Jezus houdt ons vast. Hij is bij God, de Levende. Hij is ons anker, wij worden vastgehouden aan de Levende. Dan zullen wij leven, want Jezus leeft, en ik met Hem.

Het kenmerkende van het anker is, dat hij onzichtbaar is. Hij ligt diep in het water, in de bodem. Zo is onze vastigheid onzichtbaar; onze behoudenis, onze zaligheid in Christus is echter gegarandeerd in de eed van God en in het anker van de hoop, maar onzichtbaar. Hoe zullen wij weten, dat wij vastgehouden worden door het anker?

De apostel van de Hebreeënbrief heeft het niet over de ketting tussen het anker en het levenschip. Maar waarom zou die ketting niet ons geloof zijn? Het geloof dat in onze gebeden de hoop grijpt, ons geloof dat wij door onze Heer worden vastgehouden.

Deze preek wil tegen u zeggen: God heeft gezworen om u te behouden. Zoals het anker een schip niet laat meesleuren in de stroom, zo houdt God u vast. Hij laat niet toe dat u in wanhoop meegesleurd wordt. Hij laat niet toe dat u in mismoedigheid het bijltje erbij neer gooit. Hij laat niet toe dat u verloren gaat. God zweert: Ik ben het vaste anker van uw behoud. AMEN